

som de ikke kunne komme i Husmandskreditforeningerne. Men da de ingen Jord have til deres Huse, kunne de heller ikke optages her, og i Kjøbstadkreditforeningerne kunne de ingen Laan faae, fordi det ikke er en Kjøbstad. Saaledes er Stillingen paa alle Maader uanskelig. Kunde Esbjerg blot opnaa Kjøbstadrettigheder, vilde allerede en stor Del Mangler og Vanskeligheder være ryddede af Veien. Altsaa, begrundet paa, at det er ubemidlede Folk, som Esbjerg By væsentlig bestaar af, begrundet i, at det er en ny By, at den ingen gamle Firmaer har, velhavende Familier, som ere knyttede til Byen, saaledes som andetsteds, og som af Interesse for den i filantropiske Siemed bidrage til at støtte den ubemidlede Befolkning. Jeg finder derfor, at der er god Grund for det ærede Finantsudvalg og den høitærede Minister til ved Samraad at overveie, om det virkelig kan siges at skabe et farligt Præcedens, hvis man gav en Støtte i dette Tilfælde, hvor Regjeringen paa en Maade har anerkjendt, at Pladsen egentlig ikke har nogen Mulighed for at eksistere som By, idet den har sagt, at man ikke kan lade den løsrive sig fra Landkommunen, thi selv om Landkommunen i en Række af Aar støtter den, vil den alligevel ikke kunne staa paa egne Ben. Jeg mener, at naar det er saa, da er det ogsaa Blikt for Staten at træde støttende til, hvor det gjælder Ungdommens Opdragelse og Udvikling. Med disse Ord skal jeg henstille til det ærede Udvalg og den ærede Minister at tage under forment Overveielse, om der ikke her ekstraordinært kunde gives et større Bidrag, end man ellers pleier at tilstaa. Sluttelig skal jeg kun i Anledning af, hvad den ærede Ordfører sagde til mig om at tage Forslaget tilbage, gjøre den Bemærkning, at jeg er forberedt paa at kunne tage det tilbage, men at jeg ønsker at afvente en Udtalelse fra den høitærede Minister.

Jungersen: Det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, fremtræder egentlig nærmest som et Humanitets- og Billighedstrav fra de Bedkommendes Side. Jeg har havt nogen Grund til at have godt Haab om at faae dette Forslag vedtaget paa Grund af den Stilling, Folkethinget altid har indtaget overfor Forslag af lignende Art, thi dette Forslag tilstiger jo nærmest at komme en fattig Fiskerbefolkning til Gode. Vi staa her overfor et Krav, som ikke suldt kan stilles i Lighed med andre Krav paa Oprettelse af Redningsstationer; thi jeg skal villig indrømme, at her stilles Kravet ikke som ellers for at komme tilbørlig egne, men

fremmede Seilere til Gode, men det er nærmest og særlig Fiskerne selv, der tænke at nyde godt af dette Forslag. Vi vide jo alle, at paa Grund af Hirtshals's Beliggenhed er Strømmen der meget stærk og meget afværlende, og at det ikke er sjældent, naar Fiskerne ere gaaede ud i smult Vand, at i Løbet af $\frac{1}{2}$ Time eller kortere Tid Søen kommer i meget stærkt Oprør, saa at de have Vanskelighed ved at komme ind med de smaa Baade, som de i Almindelighed have til at drive deres Fiskeri med. Det er ikke et Aar siden, det hændte, at Fiskerne gik ud i stille Vand, men inden de naaede at komme hjem, var Søen saa stærk, at der maatte gaa to Redningsbaade eller Gladbaade, som de der kaldes, ud, hvilke det lykkedes at redde en større Part af dem; men alligevel var der en Baad, der kæntrade, og af hvis Besætning 6 Mand af 7 fandt deres Død i Søen, hvormod den 7de, der kom paa et Stykke Brag og blev ført bort af Søen, senere blev optagen af en fremmed Seiler. Et Bevis for, at der virkelig er en Trang til Stede, at den føles af Befolkningen, og at Befolkningen virkelig vil gjøre Noget selv, er dette, at Fiskerne allerede for en 5—6 Aar siden anskaffede sig en af de saakaldte Gladbaade, som de troede at kunne seile ud med, naar der indtraf saadanne ekstraordinære Tilfælde, hvor Fiskere ikke kunne komme tilbage med de smaa Søller, som de ere gaaede ud i; men det viste sig, at med disse Gladbaade vare de ikke i Stand til at gaa ud i Søen, da Søen slog over dem, og gjorde dem det umuligt at komme frem med dem. De søgte da, for vistnok omtrent 3 Aar siden, at anskaffe sig en kasseret Redningsbaad fra en Kabostation, der hedder Lønstrup, og vilde se at faae den stationeret i Lilleheden eller Hirtshals for deres egne Benge, men Befolkningen var dem for stor, som den let kan blive for en fattig Fiskerbefolkning. De kunde ikke skaffe tilstrækkelige Penge til at anskaffe sig en Redningsbaad for, og de anskaffede da en ny og større Gladbaad i den Mening, at de vare i Stand til at magte den; men trods det, at der naturligtvis er udrettet meget Godt med disse Gladbaade, er Forholdet dog det, at de ikke med Tryghed kunne gaa ud med dem selv i nogenlunde roligt Magsveir, idet de selv under rolige Forhold risikere, at inden de naae tilbage, er Veir og Strøm saaledes, at de ikke kunne komme ind til Land. Jeg har saa meget mere Grund til at tro, at dette Forslag ikke alene vil blive vedtaget af Thinget, men ogsaa finde Tilslutning hos den høitærede Minister, som Regjeringens Konsulent paa Stedet har anbefalet Oprettelsen af en Redningsstation